

čajo na spomlad zopet domu, da obdeljujejo svoja mala posestva. — Kakih pet četrt ure nad Kuželjem veže cesto močan most čez Kolpo na kranjsko stran, tedaj na levi njen breg. Bil sem tedaj zopet v domači deželi. Reka ima tukaj precej široko in plitvo strugo, njen tek je miren in počasen, žarki blede lune pa so odsevali prelepo v neštevilnih njenih valčkih, kar se je prelepo vjemalo z nočno tišino. Zrak je bil pa kot o sredi oktobra za čudo topel. Od mostu do Mirtoviča potrebuje se kakih 5 minut, dalje pa sledijo prav blizu drug za drugim kraji Bosljiva loka, kjer je ob cesti podružnica cerkev sv. Vida (z mirodvorom), dalje Grintovec, Ložec, — kmalu naprej Ribjek, kjer je zopet podružnica sv. Tilna (z mirodvorom.) Med tem ko so ravno omenjeni kraji nasejani po ravnini in ob cesti, vzdigovale so se mi ves čas od Broda gori ob desni stene: „Gladloška“, „Kuželjska“, „Marjetne“, „Bela“, „Loška“, „Črka“ z znano steno „Nuna“) in „Laze“. Na mnogih mestih kipi po višavah skalovje skoraj navpično. Vrhove teh strmin pokrivajo „Planine“ z košenicami. Kako uro pod Osilnico stoji onkraj Kolpe hrvatska farna vas Turke. N. pr. od tega mesta naprej postane okolica bolj ozka, samotna, skoraj bi djal: neprijetna, tako da sem si v šali mislil: V jutro grem v Osilnici k g. županu, pa mu rečem: Gospod, sicer nimam potne pravice, pa povem, nikar me ne dajte „na šub“, ker pojdem sam zopet rad nazaj. Urna vožnja mi je vendar krajšala dolgočasnost okolice in ko poslednjič zavijemo okolu nekega hrbta, ki je segal noter do ceste, bil sem.

VIII. v Osilnici.

Bilo je proti zvečerni 11. uri, ko sem dospel v takorekoč zadnji kotiček kranjske dežele. Akoravno je dohod nekako težaven, in se mora, ako se potuje po cesti, naj se že pride čez Kočevje in Faro od Broda gori ali pa od Čubra doli, iti skozi Hrvatsko, pa kraj sam na sebi ni ravno neprijeten, ker leži v nekakem polotoku ter na sotočju Kolpe in Čubranke v okrogli rodovitni planotni dolinici. Ker je bilo došlo tja kake 3 ure pred mojim prihodom poročilo o tem, čakalo me je ondi že istinito srčno sprejetje, dokaj gostoljubna postrežba in zelo prijetno prenočišče, kar je vse skup povzročevalo, da sem prišel še le zelo pozno k počitku, in sem naprej vedel, da mi bo noč — prekratka. —

Naslednje jutro, četrtek 15. oktobra, izšlo je solnce zopet na jasnem, in dodalo mojemu potovanju vnovič jako prijeten dan. Preden vendar prestopim na njegov popis, naj povem kaj malega o zgodovini Osilnice. —

(Dalje sledi.)

Poučni in zabavni drobiž.

Stenografija v kitajščini. Mak Laj Hi iz Honhonga je priredil Pilmanovo metodo hitropisja za kitajščino.

Tomaža Akvinskega modroslovna družba osnovala se je v Budimpešti. Pokrovitelj novi družbi je stolnograjski škof Filip Steiner, častni predsednik titularni škof

Ferdinand Wolafka, predsednik profesor Štefan Bogna, podpredsednik dr. Janez Kiss. Tajnika sta doktorja Ivan Purt in Edmund Gyürky.

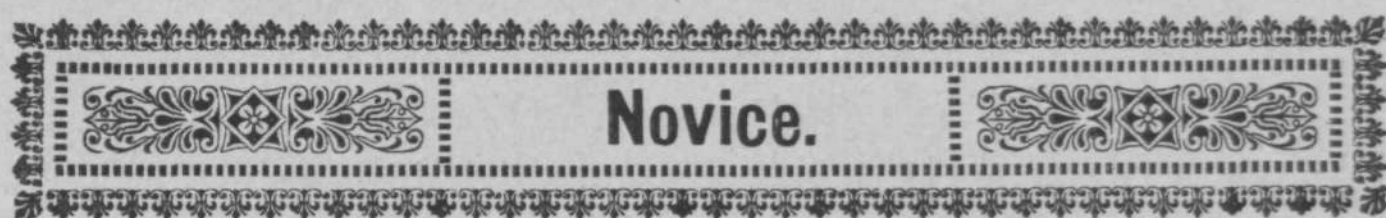
Podnebnik. V Oseku so dne 25. pr. m. ob 6. zvečer opazovali lep svetel podnebnik kateri se je pomikal proti jugozapadu. Podnebnik se je razletel v tri dele in potem kmalu izginil.

Zmrzel kislik privlačuje magnet. Neki angleški učenjak je preiskaval, da je že tekoč kislik občutljiv za magnet, posebno občutljiv je pa v tem oziru zmrzli kislik. To daje dosti misliti, ker se je dosedaj mislilo, da imajo le kovine to lastnost.

Izvestja Muzejskega društva za Kranjsko. Peti snopič tega izvrstnega lista ima nastopno vsebino: 1. A. Koblar: Boji na Krajinah in zmaga pri Siseku pred 300 leti. (Konec) 2. Konrad Črnologar: Dva spomenika osvoboditve Dunaja v l. 1683. 3. Fr. Pokorn: Donesek k zgodovini dominikanskega samostana v Velesovem. 4. A. Koblar: Drobtinice iz furlanskih arhivov. (Dalje) 5. S. Robič: Kranjski mahovi. (Konec) Mali zapiski: J. Vrhovec: Ljubljana l. 1810. — J. Vrhovec: Slovenske pridige. — Slovestvo o domoznanstvu slovenskih dežel. — Zgodovina dobrovske fare pri Ljubljani. — S. Rutar: Starinske najdbe na Magdalenski Gori. — J. Vrhovec: Pasji davek — Zvonova na ljubljanski mestni svetovalnici. — Kongres v Ljubljani l. 1821. — F. Schulz: Čebelosedec (Merops apiaster), — F. Schulz: Kukavica v gnezdu zelene žolne.

Peter Iglič Čajkovski ruski komponist, umrl je te dni v Petersburgu. Rojen je bil leta 1840. v Volkinskem na Uralu. Učil se je pri A. Rubinsteinu na konservatoriji v Petersburgu. Od 1866. do 1877. leta je učitelj harmonije in je zastopnik novejšje ruske šole. Posebno njegove opere kažejo velik talent.

Jan Matejko slavni poljski slikar umrl je v Krakovem. Rojen je bil leta 1838. v Krakovem od čeških v Galiciji naseljenih starišev. On je bil že popolnoma poljski izgojen. Slikarstva se je učil na Dunaji in v Monakovem. Stevilo njegovih umetnih del je silno veliko. Posebno je slovil, kot portretni slikar. Njegov pogreb je bil silno slovesen, zbrali so se bili prvi poljski veljaki, da mu skažejo poslednjo čast.

Novice.

— **Osebne vesti.** Premiščeni so naslednji sodni pristavi: Gospod Emil Rizzoli iz Radeč k okrožnemu sodišču v Novem mestu; gosp. Alfons Kapun iz Vrhnike v Laški trg; gosp. Makso Vidic z Brda v Ribnico in gosp. Anton Rozina iz Ribnice v Radeče. Sodnijskima pristavoma sta imenovana avskultanta, g. dr. Štefan Kraut za Brdo in g. Ant. Rogina za Vrhniko.

— **Zakupna obravnava.** Dne 27. t. m. vršila se bode pri c. kr. finančnem ravnateljstvu v Ljubljani zakupna obravnava o pobiranju užitnine od vina, vinskega in sadnega mošta in od mesa v zakupnih okrajih Metlika, Logatec, Mokronog, Vel. Lašče, Zatičina, Il. Bistrica, Senožeče, Škofjaloka in Vrhnika za l. 1894. in pogojno tudi za leti 1895. in 1896. Izklicna cena iznaša za zakupni okraj, Metlika 5.600 gld., Logatec 15.200 gld., Mokronog 6.200 gld., Velikn Lašče 4000 gld., Zatičina 5.300 gld., Il. Bistrica 5.700 gld., Senožeče 4.200 gld., Škofjaloka 10.500 gld., Vrhnika 8 70 gld.

Občinski svet ljubljanski je kakor znano v svoji seji dne 5. januarja t. l. uredil občinske urade in službena mesta ter je zajedno odložil prejemke aktivnim mestnim uradnikom Minoli teden je občinski svet v dveh tajnih sejah na podlagi